

نامه‌های لویی فردینان سلین

- چند نامه از سلین در دوران اشغال/افشین معاصر
- نامه‌های زندان سلین/دکتر ایلمیرا دادور
- نامه‌های تبعید/فردینان سلین/گلزار گلزاریان
- نامه‌های زندان/فردینان سلین/مسعود پوراحمد

Céline Mort à crédit

جامعة علوم انساني و مطالعات فرانس
جامعة جامع علوم انساني

fdi

Tedja Imprégne

فامه‌ای چند از دروان اشغال فرانسه

لوئی فردینان سلین
ترجمه افسین معاصر

درآمد

نامه‌هایی که ملاحظه می‌کنید از پرونده شورای عمومی دولت ویشی، مستقر در خاک اشغال شده فرانسه، موجود در آرشیو ملی آن کشور، بدست آمده است. این پرونده مشتمل است بر هفت نامه از سلین به فرمان دو بربیون، نماینده کل دولت ویشی در مناطق اشغالی، یک نامه از دکتر توشه و یک نامه از بربیون که در آن سلین را به کارل بومبلورگ، رئیس گشتاپو در شهر پاریس، معرفی کرده است. سه نفر آخر که از ایشان نام برده شد یکدیگر را در شهر سیگمارینگن ملاقات کردند - سرانجام اینکه بومبلورگ در سال ۱۹۴۴ میلادی دستور روایید ورود به کشور دانمارک را برای سلین صادر کرد.

محور اصلی این نوشته‌ها که با طبع ظریف و شیرین کاری‌های سلین در آمیخته و در آغاز دوران اشغال فرانسه با روحیه سبزه‌جو خویش در عرصه ادب و سیاست اظهارنظر کرده است، به سه موضوع منحصر شده و در آنها از بربیون درخواست مساعدت کرده است. نخست آنکه سلین کوشیده تا، در پی هشدار دکتر توشه و با دخالت قوای آلمان، به جوان ساده دل اهل بروتانی که به جرم خرابکاری متهم شده است کمک کند و وقت معاینه روانکاوی بگیرد. این ماجرا را سلین در متن دفاعیه‌ای که در سال ۱۹۴۷ میلادی در دوران حبس در دانمارک نوشته شرح داده است. دو دیگر آنکه، سلین کوشیده تا، با اصرار، بربیون را متقاعد کند تا مانع از مصادره صندوقی شود که در کشور هلند در آن بخشی از حق تأثیف خویش را بصورت سکه‌های طلا

نگهداری می‌کرده است. سرانجام اینکه او تلاش کرده تا پروفسور مونتاندون را که مبلغ آراء نژادبرستانه بوده برای تصدی شغلی به مؤسسه مطالعات مسائل یهودی‌گری سفارش کند. در روابط میان برینتون و سلین مشاهده می‌کنیم که لحن نامه‌نگاری بتدریج ملایم‌تر شده و از توصیفی که روزی سلین او را به وام از آبل نیاز - روزنامه‌نگاری که روزگاری مبلغ نزدیکی آلمان و فرانسه تا آستانه همکاری بود و در سال ۱۹۴۲ میلادی به مقام دبیری دولت رسید و در ۱۵ آم اوریل ۱۹۴۷ میلادی در منطقه فوردو مونروژ تیرباران شد - «جانور دخمه و تاریکی» خطاب کرده بود دور شده است.

نامه اول: از سلین به فرنان دو برینتون خیابان ژیراندون پلاس ۴

پاریس
سفیر گرامی،
مورخ ۲ ژوئن [۱۹۴۱]

تصور می‌کنم لحظه آشتی ملی توأم با همسو نگری گسترش اروپایی فرا رسیده باشد. این همان بوسه گرم عاشقانه‌ای است که در بین وفاق توده مردم و خشی شدن تبلیغات انگلستان همه مردم را شگفت‌زده خواهد کرد. من در این میان بویژه افرادی همچون دو آمل و ژیرود و موذاکس و موروا و موترلان و غیره را مشاهده می‌کنم که همگی از گروه ضد هیتلری‌های قدیمی هستند و جایگاه خوبیش را به تمامی در مطبوعات نخبه پاریس بدست آورده‌اند و با علاقمندان شان از مبانی حقیقت نوین اروپا صحبت می‌کنند.

من مانعی برای بیرون آمدن دلالیه و رینو و بلوم از محاق خودخواسته سکوت‌شان و بیوستن ایشان به گروه نوین هم نوایی نمی‌یتم. به فراموشی سپردن ایام گذشته و نیز دسته‌بندی‌های فرقه‌گرای خواست عمیق سرزمین فرانسه است. برنامه‌ای که بریان^۱ می‌خواهد اجرا کند در مجموع از نظر مقیاس و مقدار به کار دارووسازی شبیه است و معجونی است مرکب از مقادیر معنی‌افزای فراموشنها که حتی یهودیان هیتلری نیز در آن میان به چشم می‌خوردند و از گمونیسم نیز به مقدار مناسب در آن وجود دارد. کاری است از نوع فرانسوی.

پس از بازدید از نمایشگاه شما^۲، که پریروز افتتاح شد، بود که دنباله این پیش‌گویی‌ها یکباره به ذهن من هجوم آوردند. برغم استضیاع موجود، که جنبه مأیوس‌کننده‌ماجراست، می‌توان به آینده امیدوار بودا در درجه نخست روحیه خوب مهم است! و جناب سفیر، روحیه ملی مستلزم بدنیوسلیه از جانب شخص خودم خوشحالی زاید الوصف خودم را، در مقیاس استعداد کم

رمقی که دارم، در اقدامی که در جهت همکاریهای هماهنگ اروپایی، توانسته باشم بودارم، ابراز کنم.

چه فرخنده روزی و چه روز زیبایی است و چه شادمانی روح افزایی است روزی که وطن پرستان دو آتشه ما به ستون پنجم دشمن مبدل شده باشند!... این همان لحظه‌ای است که به گمان من روح و شادمانی به همه چیز باز خواهد گشت. اعتقادات جور و اجور، از بلوم - وورمز گرفته تا کاردینال سوهرارد^۲، توسط ژنرال اشتولپن‌اگل^۳ و با رفع ابهامات به اتحاد خواهند رسید. این درست همان چیزی است که کشور فرانسه برای تجدید قوا به آن نیاز دارد! جناب سفیر، متممی است همه مطالبی که در کمال آرامش البته با اندکی اعتقاد و جدیت باستحضار رسید مورد توجه قرار گرفته باشد. خدمتگزار صادق شما.

ارادتند هبّتگری

ل. ف. سلین

بعد التحریر: مطمئن باشید اگر فرصتی باقی بود به اتفاق ۱۶ آم به جانبیکه آفای رو مستقر شده است سر خواهم زد^۴. اشاره‌ای کردم و از آن در می‌گذرم!

نامه دوم: از دکتر توسعه به سلین

دکتر توسعه^۵

تاریخ ۳۰ زونه ۱۹۴۱

خیابان ویس کمپر پلاک ۱۶

دتوشن عزیز،

بعد از اتفاق ناخوشایندی که افتاد دیگر این امید کمرنگ دستکمی از ناامیدی ندارد.^۶ نامه برینون مورخ ۲۷ آم است و در روز ۲۸ آم^۷ بود که این اتفاق افتادا بهتر است دیگر حرفی نزنم.

به هر حال آنچه در توان داشتید انجام دادید.

از دیروز دچار بهم ریختگی اعصاب شده‌ام^۸ و دیگر نمی‌توانم ادامه دهم.

تصدقت

آ. توسعه

نامه سوم: از سلین به برینون

مورخ دوم زونه ۱۹۴۱

سفیر گرامی،

جای تأسف است! کار از کار گذشت.^۹ کاش عدالت... برقرار می‌شدا! حتم دارم اگر قضیه به لوی یا کوهن مربوط می‌شد راهی برای به تأخیر انداختن آن می‌بود... .

لابد کسی جز آریائی‌ها را برای عترت دیگران تیر باران نمی‌کنند. حقیقت دارد که آنها لیاقت... همان سرنوشت... را دارند. خوشحالم که قدمی در این راه برداشتم، ولی پیداست که دیر دست بکار شدم.^{۱۱}

با احترام فراوان

لوبی فردینان سلین

بعد التحریر: آیا کدام یهودی بوده است که از آغاز اشغال [خاک فرانسه] تیر باران شده باشد؟

نامه چهارم: از سلین به برینون

خیابان زیاردون پلاک ۴

پاریس
مورخ اول اکتبر (۱۹۴۱)

هنگام بازگشت به پاریس، چنانچه فرصتی در اختیار داشته باشد و در روزی که مناسب بدانید، بسیار خوشحال خواهم شد تا شرفیاب شوم. البته بدلیل خدمت پژوهشکی^{۱۲} اگر مایل باشید صبح پیش از ظهر یا که شب پس از ساعت شش غروب - (یا پس از صرف شام) خدمت برسم:

از اقدام شما در نزد مقامات «آرمدن»^{۱۳} یکدنیا سپاسگزارم. امیدوارم که حمایتها بیو که در این راه کرده‌ام دلیلی برای «تبیه» کردنم نشوند.

جناب سفیر، متممی است ارادت بسیار صمیمانه و صادقانه‌ام را پذیرید.

لوبی فردینان سلین

نامه پنجم: از سلین به برینون

خیابان زیاردون پلاک ۴

۱۹۴۱ اکتبر ۱۷
سفیر گرامی،
امروز صبح دقیقاً در ساعت یازده و چهل و پنج دقیقه بود که نامه احضاریه مرحومتی جناب‌الی بدم است رسید لذا با اندکی تأخیر نسبت به وقت مقرر به خدمت رسیدم.^{۱۴}
استدعا دارم، چنانچه مقرر فرمایید، مجدداً در همان ساعت، ولی دستکم یک روز جلو تو^{۱۵}، احضار شوم.

جناب سفیر، متممی است ارادت خالصانه‌ام را پذیرید.

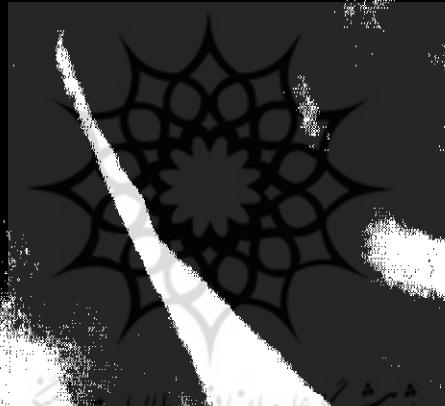
لوبی فردینان سلین

نامه ششم: از سلین به برینون

۱۹۴۱ اکتبر ۱۵
سفیر گرامی.

از مرحومت حضر تعالیٰ و رنجی که برای ترجیح احتمالی سرمایه بنده متحمل خواهید شد

شروع کارهای علمی انسانی
پرتاب جمیع

پوزش خواسته و بی نهایت سپاسگزارم. جزئیات کار را در نامه‌ای به آخنباخ^{۱۶} روش خواهم نمود. استحضار دارید که اخلاق پسر خاله‌های^{۱۷} ما چگونه است و لابد مطلعید که آدمیزاد از گلی که جئم اسلام حضرات به آن سرشته شده اندکی سرخورده می‌شود... جای تأسف است که برای هر موضوعی متنه به خشحاش می‌گذارند.

از جسارتی که کردم و جنابعالی را با چنین مشکل حقیر و بی‌مایه‌ای دچار زحمت کردم
شرم‌سارم!

محتمل است چنانچه در جریان اخبار این مفسحکه، که خرتونخر غریبی از کار در آمده است
قرار بگیرید اسباب تفریح خاطر شود.

همانطور که مطلع هستید همواره به سرزمین روییه علاقمند بوده‌ام، ولی شاید دیگر کمی
برای رفتن به آنجا و جانفشنایی کردن و اثبات تعلق خاطر دیر شده باشد؟ اگر بین خودمان بماند از
رفتن پیره^{۱۸} بشدت متأسف شدم، موضعگیری صادقانه او چندان به مذاق زمانه‌ای که یک
همچو «رجاله»‌هایی در آن آقایی می‌کنند خوش نیامده بود!
با تقدیم احترام خالصانه و صمیمانه

لوبی فردینان سلین

بعد التحریر: لازم است تا در آینده با شما درباره لاویل^{۱۹} صحبت کنم – شما هم محتملاً...
نامه هفتم: از سلین به بریتون

۴۰۰

مورخ دوم

سفیر گرامی،

گفته‌اند که پیشگیری بهتر از درمان کردن است – انرژی در برابر انرژی. شاید بهتر همان بود که
ستاد فرماندهی آلمان بکلی بساط رادیو را برمی‌چید، فرانسویان جز به رادیو لندن به رادیوی
دیگری اعتقاد ندارند. از تبلیغات مصالحه جویانه نیز دیگر اثری برنمی‌خیزد و یهودیان لندن
بی جهت اوضاع را شلوغ کرده‌اند. چنین اوضاع اندوههباری را مستقیماً رادیو – پیام‌های انگلستان
موجب تقویت آن شده‌اند. اوضاع محشری شده است.

یهودیان لندن به زبان تملق و لافزنی و به کلام مطنطن سخن می‌گویند و هرگونه قضاوت
از فرانسویانی که همواره به آن زبان حساسیت بی‌اندازه‌ای داشته‌اند سلب شده است.
این یعنی قرار دادن مُرفین در اختیار بیمار، پس معنی سادیسم جز این چیست؟

تصدق شما

لوبی فردینان سلین

نامه هشتم: از سلین به بریتون [نامه تایپ شده]

سفیر گرامی،

بدینوسیله مورد غم‌نگیز دیگری را بعرض می‌رساند. قضیه مربوط است به مونتاندون،

دانشمند قابل ستایشی که با او از دو سال پیش تاکنون بطرز فجیعی برخورد شده است.^{۲۰} یقین دارم که از ماجراهی او آگاه هستید. هم اکنون (بین خودمان بماند) دست او از همه جا کوتاه شده است. آیا امکان دارد شغل کوچکی برای او در موسسه مطالعات مسائل یهودیگری بفوریت فراهم کرد؟^{۲۱} در واقع او تنها کسی می‌تواند باشد که در این مؤسسه با پرسش علمی آشنایی داشته باشد. مونتاندون مردی بسیار شریف، کمی (مانند ذی، ذی)،^{۲۲} ازو اطلب، دکتر در طب (که در گذشته انذکی گرایش کمونیستی داشته)^{۲۳} و فراتر از همه دانشمند بزرگی است – که از افتخارات دانش کشور فرانسه است.

لوبی فردینان سلین

نشانی: دکتر مونتاندون

خیابان لوئی گسپن پلاک ۲۲ – کلامار (سن)

بعد التحریر: اینروزها به هزار و یک بهانه و تنها برای یک انتقامگیری کهنه او را سرگردان و

خسته کرده‌اند:^{۲۴} یوت.

نامه نهم: از بربیون به بوملبورگ^{۲۵}

مورخ ۲۲ اوت ۱۹۴۲

۴۰۱

مدیر گرامی.

بدینوسیله فرصت را مغتنم دانسته و دوستم سلین را که یقین دارم از شهرت او آگاه هستید به محضر گرامی شما معرفی می‌کنم. او در کشور فرانسه، بسیار پیشتر از آنکه جنگ آغاز شود، ضد صهیونیست ثابت قدمی بود و بوسیله کتابهایش بهترین مدافع نزدیکی فرانسه و آلمان ناسیونال سوسیالیست بوده است.

از توجه جنابعالی، از قبل، سپاسگزاری می‌کنم و صمیمانه‌ترین احترامات را خدمت آن مقام

محترم تقدیم می‌کنم.

فرنان دو بربیون

به مدیر گرامی جناب آقای بوملبورگ

خیابان سوسایس پلاک

پاریس

یادداشتها:

LETTRES DE L'OCCUPATION DE LOUIS - FERDINAND CELINE

سال ۲۰۰۲

مجله فرانسوی MAGAZINE LITTERAIRE

ARISTIDE BRIAND: طرفدار صلح بود. بانی کنفرانس شهر لوکارنو، در اکبر سال ۱۹۲۵

که در آن کشورهای فرانسه و بلژیک و آلمان و ایتالیا به گرد هم آمدند و موجب تضمین آرامش در مرزهای آن کشورها شد.

۲. «فرانسه اروپایی تبار» عنوان نمایشگاهی است که در شهر پاریس در تاریخ ۳۱ مه ۱۹۴۱ افتتاح شد.

۳. EMMANUEL SUHARD: کاردینال شهر پاریس و مخالف با فیلیپ پن بود.

۴. OTTO VON STÜLPNAGEL: فرمانده نظامی در فرانسه تحت اشغال.

۵. سلین در تاریخ ۲۱ زوئن ۱۹۳۹ به جرم یهودی شمردن دکتر روک در کتاب مدرسه جنازه‌ها به دادگاه احضار شد و جریمه نقدی شد.

۶. AUGUSTIN TUSET: رئیس بهداشت فینیستر، پزشک و دوست سلین.

۷. NOËL L'HELGOUARCH: جوان ۲۵ ساله اهل بروتانی.

۸. در روز ۲۷ زوئن بود که نوئل لگلوآرک اعدام شد.

L'ETAT VAGOTONIQUE ۹

۱۰. اعدام نوئل لگلوآرک.

۱۱. سلین بارها برای رهایی افراد زندانی تلاش کرد.

۱۲. سلین در این دوره پزشک مرکز درمانی بیرونی بود.

۱۳. سلین بخشی از حق التالیف خویش را در گاوصندوقی در هلند قرار داده بود.

۱۴. یک نسخه رونوشت از این احصاریه در پرونده موجود است.

۱۵. روز ملاقات روش نشد.

۱۶. ERNST ACHENBACH: مشاور امور مطبوعاتی و تبلیغات در سفارت آلمان.

۱۷. آلمان‌ها.

ROBERT PIERRET ۱۸

۱۹. CHARLES LAVILLE: مدیر بخش علمی مؤسسه مطالعات مسائل یهودی‌گری.

۲۰. GEORGES MONTANDON: قوم‌شناس در مدرسه مردم‌شناسی، مخترع قوم‌گرانی نژادپرستانه. در سال ۱۹۴۰ کتابی با عنوان چگونه می‌توان یهودیان را شناسایی کرد؟ را تالیف کرد.

۲۱. این مؤسسه در تاریخ ۱۱ مه ۱۹۴۱ بوجود آمد.

۲۲. او با استخدام این مؤسسه درآمد و مبدع «امتحانات نژادی» بود.

JEAN JACQUES ROUSSEAU ۲۳

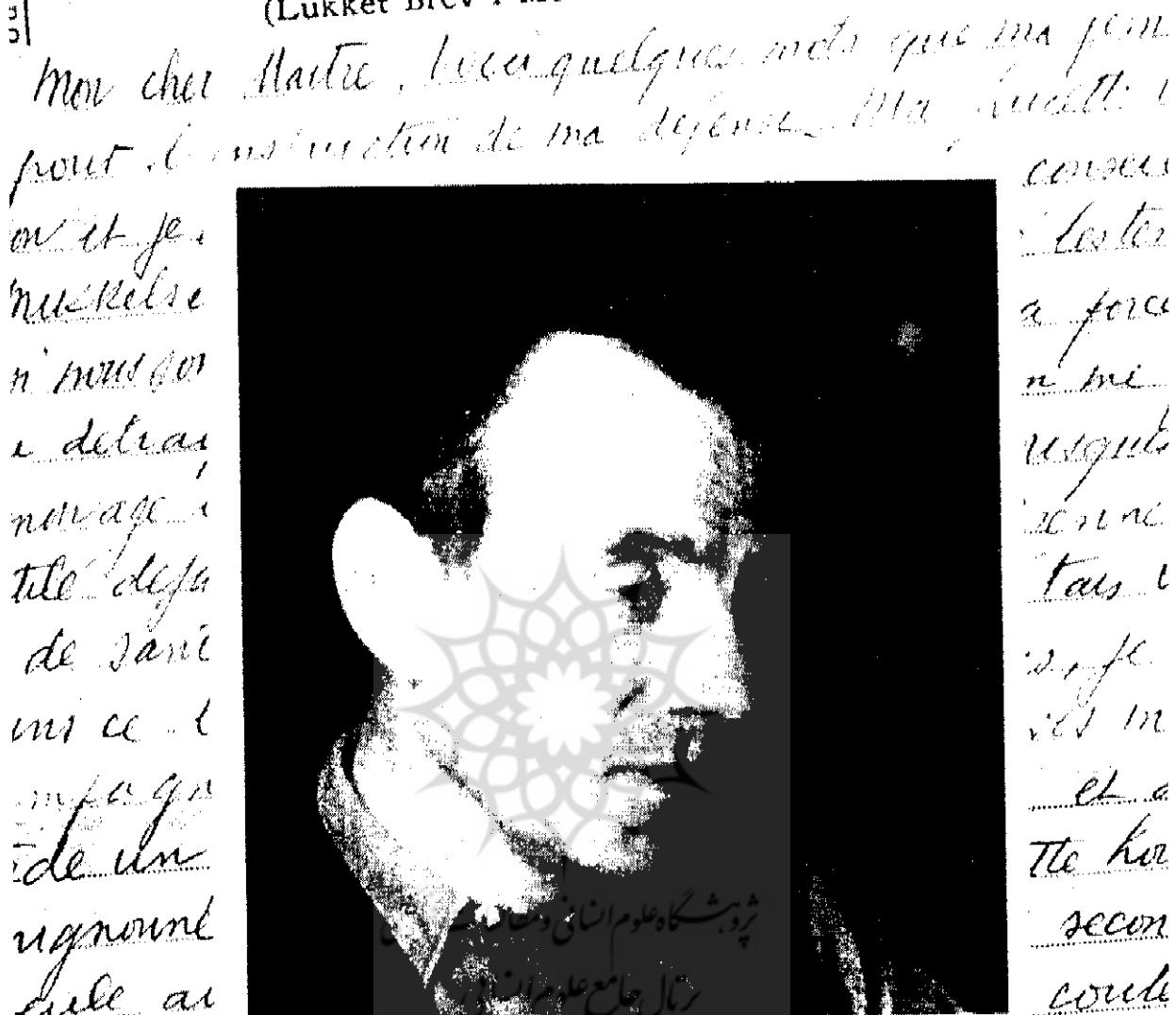
۲۴. در آغاز سالهای ۱۹۲۰ مونتادون بارها به کشور شوروی سفر کرده بود.

۲۵. نشان فراماسونی.

۲۶. افسر عالی‌رتبه اس اس.

Venstre 10.000

VARETÆGTSFANGE: Desterches Louis
(Lukket Brev i Medfør af Retsplejelovens § 784, Stk. 3).

Lettres et cahiers de prison

de Louis-Ferdinand Céline